

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 864

гр. Пловдив, 17.10.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IV СЪСТАВ, в закрито заседание на седемнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Елена Й. Захова

Членове: Весела Ив. Евстатиева
Даниела Д. Събчева

като разгледа докладваното от Даниела Д. Събчева Въззивно частно наказателно дело № 20225300601773 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 243, ал.7 -8 НПК.

Образувано е по жалба на ощетеното юридическо лице *, представлявано от управителя му *, депозирана от повереника адв.* срещу определение №65 от 01.09.2022г. по ЧНД№ 167/2022г на Районен съд- Асеновград.

Видно от постановлението на прокурора наказателното производство е било прекратено на основание на чл. 243, ал.1, т.1, вр. чл.24, ал.1, т.1 от НПК.

В определението си първостепенния съд сочи, че жалбата е недопустима в основната ѝ част, по отношение на престъпленията предмет на разследване в ДП по чл.347, ал.1, от НК, чл.323, ал.1 от НК чл.325, ал.1 от НК. Твърди се, че по отношение на тези престъпления жалбоподателят не разполага с процесуално право на жалба, тъй като не се явява ощетено юридическо лице от тях. По отношение на разследването за извършено престъпление по чл.216, ал.1 и ал.5 от НК съдът е разгледал жалбата по същество като е намерил същата за неоснователна поради липса на доказателства за осъществено престъпление от субективна страна, както и поради липса на доказателства, позволяващи да се установи предмета на престъплението. По тези съображения първостепенният съд е оставил без разглеждане жалбата по отношение на престъпленията по чл.347, ал.1, от НК, чл.323, ал.1 от НК чл.325, ал.1 от НК, а в останалата част жалбата е била приета за допустима, като съдът е потвърдил постановлението за прекратяване на наказателното производство по отношение на престъплението по чл.216, ал.1 и ал.5 от НК.

В настоящата жалба срещу определението на първоинстанционния съд се възразява,

че същото е неправилно, незаконосъобразно и необосновано. Възражава се срещу извода на съда, че вещите, предмет на престъпление, не са индивидуализирани. Твърди се, че съдът е направил извод за собствеността на вещите при наличие на висящ съдебен спор за това. Изтъква се, че това съдебно производство с предмет обявяване на договор за прехвърляне на собственост върху вещи за нищожен е от съществено значение и за настоящото дело. Твърди се, че рязането на кабел е безспорно установено и е съставомерно по смисъла на чл.347, ал.1 от НК. Твърди се, че КЕСМ има характер на телевизионна линия и прекъсвайки я чрез срязване се осъществява повреждането ѝ. Искане се да бъдат обсъдени и разпоредбите на ЗЕС в насока определяне на предмета на престъплението. Сочат се, че обвиняемия е бил предупреждаван няколко пъти, но въпреки това извършвал самоуправни действия. Изтъкват се останали неизяснени въпроси по делото като чия собственост са техническите средства, върху които е имало въздействие на 07.02.2018г по какъв начин сигналът е достигал до абонатите. Изтъкват се констатирани несъответствия и допуснати процесуални нарушения във внесенния обвинителен акт, изводите на съдебните състави в тази насока, довели до прекратяване на съдебното производство и действията на разследващите по отстраняване на пропуските. Искане се определението да бъде отменено.

Настоящият въззивен съдебен състав, след като се запозна с материалите по делото намира депозираната жалба за ДОПУСТИМА, подаден от правоимащо лице в законоустановения срок.

По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Досъдебното производство се е водило за престъпления по чл.347, ал.1, от НК, чл.323, ал.1 от НК и чл.325, ал.1 от НК, за които към наказателна отговорност е бил привлечен подсъдимия И. Х. Г.. Жалбата срещу постановлението за прекратяване на това наказателно производство е била подадена от ощетеното юридическо лице * чрез неговите представители. Съгласно разпоредбата на чл.243, ал.4 от НПК ощетеното юридическо лице разполага с процесуално признато право на жалба срещу постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното производство. Не всяко юридическо лице може да обжалва прокурорския акт, а само това, което се явява ощетено от разследваната дейност, като същественото при тази преценка е правилото, че юридическите лица могат да търпят само и единствено имуществени вреди.

Към наказателна отговорност по делото е бил привлечен И. Х. Г. за посочените три престъпления по чл.347, ал.1, от НК, чл.323, ал.1 от НК и чл.325, ал.1 от НК. Цялата фактология по делото въз основа, на която се повдигнати посочените обвинения, се отнася за действия на обвиняемия реализирани на една и съща дата 07.02.2018г., представляващи според обвинението владение и ползване на кабелно разпределителна мрежа, оспорено от жалбоподателя, прерязване на кабели от същата връзка, в резултат на което абонати на * са останали без прием на телевизия и интернет и многократно заканване, че от обвиняемия, че ще продължи да реже кабели. Следва да се подчертае, че тази дейност в по-голямата част се препокрива и обосновава с едно и също обстоятелство- прерязването на кабели от мрежата за пренос на телевизионен сигнал.

Настоящият съдебен състав намира, че имуществени вреди биха могли да произтекат за юридическо лице от престъпление по чл.347, ал.1 от НК, което да го легитимира като ощетеното такова и да му даде процесуална легитимация да обжалва прокурорския акт по чл.243, ал.1 от НК. Няма как да настъпят преки имуществени вреди за дружеството, което разпространява сигнала до потребителите, като резултат от самото му противоправно спиране, но такива вреди могат да настъпят, като междинен резултат на това престъпление, ако при това противоправно спиране на сигнала е повредено имущество на дружеството. Това е така тъй като видно от текста на тази правна норма, изпълнителното деяние се осъществява с повреждане, което винаги води до изменение в обективната действителност, при което обективно е възможно да настъпят преки имуществени вреди за конкретен субект. Без значение за възникване на правата на пострадал и тези на ощетеното юридическо лице е дали тези вреди са съставомерни или не /Решение № 175 от 19.10.2017 г. на ВКС по н. д. № 677/2017 г., I н. о., Решение № 30 от 4.02.2013 г. на ВКС по н. д. № 2150/2012 г., II н. о/. Изложеното сочи, че мотивите на първостепенният съд, с които е оставил без разглеждане жалбата на ощетеното юридическо лице в частта по отношение на престъплението по чл.347 от НК са неправилни. Независимо от това обаче правата на жалбоподателя в конкретния случай не са нарушени. Това е така, тъй като въпросът за имуществените вреди на ощетеното юридическо лице фактически е бил разгледан от съда по същество със същото определение, в частта, в която са обсъдени доказателствата по делото за преценка наличието на престъпление по чл.216, ал.1 и ал.5 от НК. Престъплението по чл.347 НК се явява специален състав по отношение на престъплението по чл.216, ал.1 и ал.5 от НК, поради което и го поглъща, което означава, че няма как да се дири наказателна отговорност и за двете престъпления от едно и също лице, по отношение на едни и същи факти. Първостепенният съд е изложил и убедителни аргументи за липса изобщо на престъпление по чл.347 от НК, поради несъставомерност от обективна страна, които настоящият съдебен състав напълно споделя, а при липса изобщо на данни за престъпление няма как да се твърди наличието на пострадало лице от същото по смисъла на чл.74, ал.1 от НПК. След като не е налице специалният състав по чл.347 от НК може да се изследва наличието на общия такъв по чл.216, ал.1 и ал.5 от НК, което и е било сторено от първостепенния съд.

Възраженията в жалбата, с която е сезиран настоящия съд срещу липсата на състав на престъпление по чл.347 от НК съдът намира за неоснователни. Дори в самата жалба се твърди, че процесната кабелна-електронно съобщителна мрежа /КЕСМ/ има характер на телевизионна линия, като се цитира и разпоредбата на чл.1, ал.2 от ЗЕС, в която е указано как се разпространяват електронните съобщения. Видно от текста на правната норма по чл.347, ал.1 от НК линията, като предмет на противоправно засягане може да бъде само телеграфна, телефонна или телеписна. При телевизионния сигнал съставомерни биха били съответните противоправни действия само по отношение на „уредба“. От делото се установява, че с конкретните действия -прерязване е засегната кабелна мрежа, която е вид линия за предаване на сигнал. Възможното съдържание на понятието „уредба“ не се покрива с повредения по делото предмет, представляващ кабелна-електронно съобщителна мрежа. Специалният закон за електронните съобщения, също не съдържа понятие за телевизионна

уредба. От тук е видно, че възраженията в жалбата за недостатъчна оценка на фактите и съотнасянето им към нормативната база са неоснователни. Видно е, че състав на престъпление по чл.347 от НК не може да бъде реализиран чрез прекъсване на кабелно-съобщителната телевизионна мрежа, поради което няма как от тази дейтелност да възникне фигурата на ошетенено юридическо лице, а възможните вреди от същата, обхванати и от престъплението по чл.216, ал.1 и ал.5 НК могат да формират тази процесуална фигура, но в тази част първостепенният съд е разгледал жалбата по същество. Видно е, че по този начин правата на ошетеното юридическо лице не са нарушени. Независимо от крайното становище на първостепенният съд - да остави жалбата без разглеждане в частта за престъпление по чл.347 НК, което е неправилно, същият съд е дал обстоен и правилен отговор на въпроса за съставомерността на деянието по чл.347, ал.1 от НК, което сочи, че въпросът фактически е обсъден по същество, като същевременно по същество са обсъдени и доказателствата за престъпление по чл.216 от НК. Поради това не са налице основания съдебният акт да бъде отменен, тъй като фактически в тази част на възраженията на ошетеното юридическо лице е било отговорено.

Правилно първостепенният съд е оставил без разглеждане жалбата по отношение на разследването по чл.323, ал.1 от НК и чл.325, ал.1 от НК.

По отношение на чл.323, ал.1 от НК в теоретичен план следва да се посочи, че е допустимо и възможно от това престъпление да възникне процесуалната фигура на пострадад стига да е доказана причинната връзка между инкриминираното поведение на дееца и последвалите вреди /Решение № 30 от 4.02.2013 г. на ВКС по н. д. № 2150/2012 г., II н. о/. Доказателствата по настоящия казус установяват, че е налице правен спор между две търговски дружества относно собствеността на КЕСМ. Според обвинението престъплението е осъществено чрез действия по владение и ползване на кабелно разпределителна мрежа, оспорено от жалбоподателя, но конкретна дейтелност, изразена чрез действие, която да изпълва тази обвинителна теза, от доказателствата по делото не се очертава. Единствените установени от доказателствата по делото действия с фактическо значение, които да могат да се примат като осъществяване на оспорвано право са тези, при които кабелната мрежа е била прекъсната- т.е. действията на повреждане. Не се установяват други действия, различни от тези, чрез които да е възможно да се твърди, че това престъпление е било осъществено. Същите обаче са отнесени в проверяваният акт към престъплението по чл.216, ал.1 и ал.5 от НК, по който въпрос съдът се е произнесъл обстойно по същество. Престъплението по чл.323, ал.1 се осъществява само чрез действие, а няма доказателства за други действия, извън самото прекъсване на сигнала чрез въздействие върху мрежата, от които да се установява настъпили имуществени вреди за ошетеното юридическо лице. Поради това юридическото лице * не може да се счете за ошетенено лице от това престъпление, доколкото не са последвали за негова сметка имуществени вреди, извън обсъдените по чл.216, ал.1 и ал.5 от НК.

По отношение на чл.325, ал.1 от НК е видно от обвинението, че се касае за отправени закани на публично място /че обвиняемия ще продължи да реже кабели за пренос на сигнал

за телевизия и интернет/, които обаче няма как обективно да доведат до настъпването на преки имуществени вреди за юридическото лице *, поради което и няма как същото да бъде прието като процесуално легитимирано да жали постановлението на прокурора. Правилно жалбата е била оставена без разглеждане в тази ѝ част.

Настоящият съдебен състав намира, че при изследване на съставомерността на деянието по чл. чл.216, ал.1 и ал.5 от НК първостепенният съд е стигнал до правилни изводи за липса на доказателства, които точно са повредените части от кабелната- електронно съобщителната мрежа. По делото липсва протокол за оглед на местопроизшествие на шахтите, в които се твърди да са били рязани кабели и да са били отстранявани други елементи от мрежата. Не е изяснено кои и колко кабели са били срязани и върху какви други части от мрежата е било въздействано. Единственият протокол за оглед на местопроизшествие, приложен сред материалите на досъдебното производство, се отнася за стая с апаратура в офис на жалбоподателя *, извършен на 06.07.2020г. Оглед на местопроизшествие на процесната според обвинението дата - 07.02.2018г не е бил извършен. Доказателства, съдържащи конкретика за вида и количеството на повредените вещи и вида на повредите не са събрани по делото и с други способности по НПК. При изготвянето на възложената техническа експертиза за изследване на електронни устройства /том 1, стр.143/ е бил извършен оглед от вещото лице на две шахти, при което вещото лице е констатирало срязване на кабели, но не и броят им. Този оглед обаче е извършен от вещото лице на 06.11.2018г – месеци след извършване на действията от обвиняемия на 07.02.2018г. Констатациите на вещото лице изобщо не могат да установят дали всички или някои от тези повреди са били причинени именно на 07.02.2018г., така както твърди обвинението. Възможност това да се поправи понастоящем не съществува поради изминалия дълъг период от време от дейността, предмет на разследване. В тази връзка е правилен изводът на първостепенния съд, че от доказателствата по делото е невъзможно да се определи предмета на престъплението, поради непреодолими пропуски в разследването. Правилно сочи първостепенният съд, че по никакъв начин в хода на разследването не е било индивидуализирано при отделните деяния на процесната дата какви точно вещи и по какъв начин са били повредени. А едва при определяне предмета на престъплението би могло да се постави и изследва въпросът за неговата собственост. В тази насока са основателни възраженията на повереника в жалбата за това, че първостепенният съд не следва да прави изводи за собствеността на вещите при наличие на висящ правен спор по този въпрос. Към изясняване на този въпрос обаче изобщо не би могло да се пристъпи преди самия вид на повредените или унищожени вещи да бъде изяснен, а тази възможност е била пропусната от разследващите.

Възраженията в жалбата, основаващи се на допуснати процесуални нарушения във внесения обвинителен акт по делото, както и изводите на съдебните състави по тези въпроси са неотносими към настоящото производство.

По изложените съображения настоящият съдебен състав счита, че определението на първостепенният съд е правилно и законосъобразно, поради което същото следва да се

потвърди, а жалбата на ощетеното юридическо лице, депозирана чрез повереника му следва да бъде оставена без уважение.

Ето защо, на основание чл. 243, ал. 8 от НПК, Пловдивски окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 65 от 01.09.2022г. на Районен съд- Асеновград по ЧНД№ 167/2022г по описа на същия съд.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____